

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРИНЧЕНКА

Гуманітарний інститут

«ПОГОДЖЕНО»

Проректор

з науково-методичної та
навчальної роботи

О.Б. Жильцов

« _____ 20__ р.

ПРОГРАМА

підсумкової атестації

для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
спеціальності 8.18010019 «Медіа-комунікації»

Затверджено
на засіданні кафедри журналістики
та нових медіа
протокол № 9 від «17» березня 2016 р.

Завідувач кафедри О.В. Єременко

Київ – 2016

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Гуманітарний інститут

«ПОГОДЖЕНО»

Проректор

з науково-методичної

та навчальної роботи

О.Б. Жильцов

«_____» _____ 20__ р.

—

ПРОГРАМА

підсумкової атестації

для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»

спеціальності 8.18010019 «Медіа-комунікації»

Затверджено

на засіданні кафедри журналістики

та нових медіа

протокол №9 від «17» березня 2016 р.

Завідувач кафедри

О.В. Єременко

Київ – 2016

ЗМІСТ

Пояснювальна записка

1. Загальні вимоги до підсумкової атестації
 2. Етапи та загальний зміст комплексного кваліфікаційного
екзамену
 3. Вимоги до змісту кваліфікаційних робіт (магістерських робіт)
 4. Організація діагностики якості підготовки (атестація)
 5. Критерії оцінювання якості підготовки
 6. Методичне забезпечення підсумкової атестації
- Список рекомендованої літератури

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента.

Комплексний екзамен є важливим завершальним етапом у підготовці фахівця медіа сфери.

Мета цього іспиту полягає не лише у перевірці знань випускників, їх готовності до практичної діяльності за спеціальністю, але й у стимулюванні їх подальшого саморозвитку та самовдосконалення. Планомірна самостійна робота до комплексного екзамену допомагає систематизувати, глибше осмислити, закріпити знання, отримані у процесі вивчення тієї чи іншої дисципліни.

На комплексний екзамен виносяться основні питання з теорії та історії соціальних комунікацій, медіаправа, теорії журналістики та журналістської творчості, історії української та зарубіжної журналістики, агенційної журналістики, фотожурналістики, газетно-журнального, радіо-, телевиробництва. Це дає змогу перевірити рівень підготовки майбутніх журналістів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, сучасних технологіях створення медіапродукту.

Програма екзамену охоплює матеріал, пов'язаний з інформаційною діяльністю глобальних та регіональних медіа, роботою журналіста в інформагенствах, їх редакційною політикою та ідеологією. Також теоретичні питання та практичні завдання комплексного екзамену ґрунтуються на знаннях поліжанрової та полістилістичної сутності медіапродукту, діяльності фахівця медіасфери з точки зору її правових засад, інформативності, доцільності, об'єктивності та використання різноманітних зображально-виражальних засобів.

Програма покликана надати допомогу студентам при підготовці до екзамену визначити та систематизувати зміст дисциплін, які виносяться на

іспит, виділити стрижневі питання й акцентувати на них увагу, тим самим забезпечити систематизацію матеріалу і можливість самоконтролю.

З метою підвищення ефективності програми як навчально-методичного документа до неї також включені списки рекомендованої літератури.

На комплексному екзамені оцінка сформованості вмінь проводиться опосередковано, критерії її визначення – правильність уявлень студента про функціональний характер того чи іншого вміння, його роль в організації професійної діяльності.

Рекомендована програма складена з урахуванням вимог, що висуваються до студентів на кваліфікаційному екзамені, з метою виявлення різнобічних та глибоких знань з циклу фахових дисциплін.

Комплексний екзамен для магістрантів спеціальності 8.18010019 «Медіа-комунікації» проводиться в усній формі. Випускник повинен засвідчити уміння застосовувати набуті знання на практиці.

Розділ 2. Загальні вимоги до підсумкової атестації

3.1. Державна атестація випускників за спеціальністю «Медіа-комунікації» здійснюється за допомогою засобів об'єктивного контролю ступеня досягнення цілей освітньо-професійної підготовки.

3.2. Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня професійних знань, умінь та навичок випускників, передбачених освітньо-кваліфікаційною характеристикою магістранта галузі знань «Специфічні категорії» за спеціальністю 8.18010019 Медіа-комунікації, з використанням загальнодержавних методів комплексної діагностики: написання і захист магістерської роботи та складання комплексного кваліфікаційного державного іспиту з фаху.

3.3. Інформаційною базою, на підставі якої формуються засоби об'єктивного контролю ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки, є змістовні модулі дисциплін.

3.4. Атестація якості підготовки магістранта з медіа-комунікацій щодо

встановлення фактичної відповідності рівня освітньої підготовки вимогам ОКХ здійснюється після виконання студентами навчального плану у повному обсязі екзаменаційною комісією (ЕК) вищого навчального закладу з цього фаху. Голову ЕК затверджує Міністерство освіти і науки України.

Кваліфікаційні роботи виконуються у вигляді магістерської роботи.

Діагностика якості підготовки магістрантів здійснюється під час підсумкової атестації у терміни, що передбачені навчальним планом.

Розділ 3. Етапи та загальний зміст комплексного кваліфікаційного екзамену

4.1. Комплексний кваліфікаційний екзамен, що передбачає виконання певних атестаційних кваліфікаційних завдань, є адекватною формою кваліфікаційних випробувань, яка об'єктивно і надійно визначає рівень освітньої та професійної підготовки випускників вищих навчальних закладів, оцінювання ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки студентів відповідно до об'єктивних критеріїв.

Зміст теоретичних і практичних питань і завдань, що виносяться на екзамен, орієнтується на діагностику рівня опанування магістрантом професійних компетенцій, що визначені у галузевому стандарті «СВО ОКХ Київського університету імені Бориса Грінченка – 10 Державний стандарт вищої освіти. Освітньо-кваліфікаційна характеристика «магістра».

Дисципліни, що виносяться на підсумкову атестацію

з/п	Шифр навчальної дисципліни за ОПП	Дисципліни, що виносяться на державну атестацію
	2	3
	ПН.3	Медіаправо
	ПН.4.3	Теорія і методика журналістської творчості
	ПН.4.1	Теорія журналістики
	ПН.4.4	Медіакритика
	ПП.3.4	Радіовиробництво
	ПП.3.5	Телевиробництво
	ПП.3.2	Фотожурналістика
	ПП.3.3	Газетно-журнальне виробництво
	ПП.3.1	Агенційна журналістика
	ПН.2.1	Теорія масової комунікації
	ПН.2.2	Теорія масової інформації
	ПП.5	Історія української журналістики
	ПП.6	Історія зарубіжної журналістики

Таблиця 1

Перелік завдань, що виносяться на кваліфікаційний екзамен

Шифр типових завдань діяльності за ОКХ	Питання і завдання
1	2
1.ПФ.Д.01	виявляти формальні і змістові ознаки тексту мас-медіа з урахуванням специфіки кожного виду ЗМК; проводити журналістикознавчий аналіз; вирішувати дискусійні журналістикознавчі питання
1.ПФ.Е.02	визначати актуальну тему журналістського розслідування; аналіз наявної суспільно-політичної ситуації
2.ПФ.С.04	готувати матеріали для новинно-аналітичних онлайн-ресурсів; здійснювати редагування онлайн-текстів; використовувати методи роботи Інтернет-журналіста
2.ПФ.С.05	створювати журналістські матеріали за допомогою фотозасобів; здійснювати більдредагування та електронну обробку фотографій
2.ПФ.С.06	орієнтуватися в глобальних інформаційних процесах; визначати завдання агенційної журналістики; аналізувати інформаційний матеріал; генерувати інформаційний матеріал
2.ПФ.С.07	створювати всі види друкованих видань, різних типів складності; застосовувати засоби макетування та верстки за допомогою програмних пакетів Adobe InDesign, QuarkXPress
2.ПФ.С.08	викладати новини для передачі по радіо; аналізувати новини щодо об'єктивності та неупередженості; проводити інформаційну програмну передачу в умовах прямого радіоефіру

Шифр типових завдань діяльності за ОКХ	Питання і завдання
1	2
2.ПФ.С.09	відбирати новини для трансляції на телебаченні; обробляти і викладати новини для передачі по телебаченню; проводити інформаційну програмну передачу в умовах прямого телеефіру
2.ПФ.С.10	застосовувати успішні стратегії проведення прямого ефіру; втілювати правильну комунікативну поведінку в прямому ефірі; організувати систему зворотного зв'язку з реципієнтом у прямому ефірі
3.ПФ.Д.11	розкривати засоби, способи, форми масового спілкування; використовувати адекватні технології та моделі для створення комунікативних дискурсів; працювати зі своєю аудиторією як виявом маси; здійснювати всебічний аналіз процесу комунікації; відстоювати свою професійну точку зору щодо місця і ролі своєї професії в структурі масового спілкування
3.ПФ.Д.12	кваліфікувати види інформації і встановлювати відповідність інформації жанровим ознакам; виокремлювати суспільно значиму інформацію із загального потоку; визначати цільову аудиторію
4.ПФ.С.15	орієнтуватися в напрямках розвитку видавничої справи в Україні і світі; застосовувати юридичні положення щодо видавничої справи на практиці; розробити видавничу програму; відрізнити види видавничої продукції; підрахувати обсяги видань та скласти попередній кошторис витрат на видання;

Шифр типових завдань діяльності за ОКХ	Питання і завдання
1	2
	структурувати конкретне видання за змістовою, вступною та заключною частинами видання
5.ПФ.С.2	усвідомлювати специфіку журналістської діяльності; виконувати загальні та спеціальні журналістські функції; збирати зовнішню та виготовляти внутрішню інформацію
5.ПФ.Д.21	визначати специфічну структуру журналістських текстів та аналізувати її; застосовувати прийоми створення журналістських текстів в основних жанрах та відповідно до видової специфіки; самостійно виявляти й оцінювати факти, ґрунтуючи свої висновки на достовірних документах; відбирати, систематизувати та інтерпретувати фактичний матеріал; осмислювати ефективність журналістської творчості
5.ПФ.Д.22	Реагувати на зміни вимог до творчості журналіста у зв'язку з розвитком технологій масової комунікації; аналізувати роль новітніх технологій ЗМІ у становленні індивідуального і колективного світогляду; адаптуватися до умов сучасних комунікативних психотехнологій
5.ПФ.С.23	визначати порушення етичних норм журналістами на конкретних прикладах; аналізувати журналістські матеріали з точки зору дотримання в них норм етичного кодексу журналістів; прогнозувати наслідки журналістських матеріалів у суспільстві
5.ПФ. С.24	оперативно, точно і вичерпно подавати інформацію;

Шифр типових завдань діяльності за ОКХ	Питання і завдання
1	2
	дотримуватися балансу думок та багатоманітності точок зору; відокремлювати факти від коментарів і оцінок; достовірно і просто подавати інформацію
5.ПФ.С.25	кваліфікувати методи журналістської творчості і вміти їх застосовувати на практиці; покладатися на принципи методологічної культури журналістики; встановлювати відповідність прийомів журналістської творчості цільовій аудиторії; визначати особливості впливу на цільову аудиторію; писати тексти для різних ЗМІ
5.ПФ.С.26	визначати тему та ідею журналістського матеріалу; втілювати в текст тему й ідею журналістського матеріалу; генерувати якісний журналістський текст; добирати до власних публікацій заголовки; залучати основні форми організації творчої діяльності
5.ПФ.С.27	Працювати журналістом і редактором в режимі реального часу; створювати цілісний інформаційний продукт: як друкований, так і мережений; розміщувати матеріали на шпальті видання (верстка), а також у власній веб-сторінці (веб-дизайн)
5.ПФ.С.28	проводити наукову історичну експертизу відібраної інформації; самостійно мислити і формувати власні уявлення про той чи інший період в історії української та світової преси і журналістики; застосовувати знання для формування загальної картини уявлень про основні тенденції розвитку української та світової журналістики

Шифр типових завдань діяльності за ОКХ	Питання і завдання
1	2
5.ПФ.С.33	дотримуватися принципів соціальної позиції журналіста, відповідальності перед соціумом та фахової компетентності; працювати з доказами та аргументами; визначати структуру журналістського тексту, його основні компоненти; виокремлювати журналістські жанри; відокремлювати факти від суб'єктивної думки; оцінювати культурну та практичну значущість медіа текстів; створювати медіа тексти для конкретної вікової аудиторії
7.ПФ.Д.55	визначати роль преси у розвитку гласності і демократизації суспільства, духовного відродження нації; аналізувати вплив мас-медіа на зовнішню політику; здійснювати типологічну класифікацію системи ЗМІ в Україні; аналізувати ефективність преси як виду соціально-політичної творчої діяльності; прогнозувати роль ЗМІ в контексті політичного генезису; визначати актуальні загрози свободі ЗМІ; визначати гендерні аспекти сучасних ЗМІ; прогнозувати тенденції розвитку національного інформаційного простору

4.2 На основі узагальнених завдань випусковими кафедрами вищого навчального закладу за напрямом підготовки створюються екзаменаційні білети.

Комплексний державний екзамен з фахових дисциплін магістранти складають за розробленими і затвердженими на відповідних кафедрах екзаменаційними білетами, до яких увійшли питання, спрямовані на

виявлення у студентів загальнотеоретичних знань, вміння застосовувати інтегровані знання програмового матеріалу при вирішенні практичних завдань, власної думки та особистісного ставлення. Питання екзаменаційних білетів, що охоплювали увесь зміст програми з дисциплін, мають не тільки репродуктивний, а й проблемно-пошуковий характер.

Комплексний кваліфікаційний екзамен з фахових дисциплін

*Зразок білета комплексного кваліфікаційного екзамену з
фахових дисциплін*

1. Зasadничі міжнародні документи з медіа права.
2. Становлення періодичної преси у Києві.
3. Практичне завдання

ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Теоретичні дисципліни

1. Соціальні комунікації в контексті розвитку інформаційного суспільства.
2. Історія дослідження соціальних комунікаційних процесів.
3. Базові положення теорії соціальних комунікацій: предмет, об'єкт, мета та завдання.
4. Методологічна основа теорії соціальних комунікацій.
5. Базовий понятійний апарат теорії соціальних комунікацій.
6. Медіасфера як інтегральний соціокультурний феномен.
7. Структура і складові частини сучасних соціальних комунікаційних процесів.
8. Типологія та класифікація соціальних комунікаційних процесів.

9. Структура та специфіка базової комунікаційної моделі: лінійний та циклічний варіант.

8. Специфіка і основні напрями діагностики соціальних комунікацій

9. Розвиток масової комунікації: основні періоди та етапи.

10. Масифікація: механізм та причини.

11. Прикладні моделі масової комунікації.

12. Якість інформації. Дезінформація.

13. Компресованість інформації. Визначення ступеня компресованості інформації.

14. Комунікативні бар'єри, обумовлені культурними факторами середовища.

15. Комунікативні бар'єри: індивідуальний фактор.

16. Інституалізований характер продукування, поширення й отримання масової інформації.

17. Інформаційні агентства, суть і форми їх діяльності.

18. Найвідоміші закордонні інформаційні агентства.

19. Вітчизняні інформаційні агентства

20. Стадії розвитку медіа (за Г.М. МакЛюеном).

21. Історія розвитку медіа права.

22. Засадничі міжнародні документи з медіа права.

23. Правові засади розвитку новітніх інфокомунікаційних технологій та інформаційного суспільства.

24. Специфіка європейської моделі медіаправа.

25. Особливості північноамериканської моделі правового забезпечення розвитку медіасфери.

26. Характерні риси азійської правової моделі у царині медіа.

27. Правове регулювання медіа сфери на пострадянських теренах.

28. Порушення авторських прав в Інтернеті.

29. Правові засади перешкоджання кіберзлочинності та проявам агресії та насильства в електронних мережах.

30. Нормативно-правова база регулювання медіа сфери в Україні.

Історичні дисципліни

1. Зародження та основні закономірності розвитку періодичної преси. Класифікація періодики.

2. Зародження періодичної преси в Україні. Видавнича діяльність Харківського університету.

3. Становлення періодичної преси у Києві.

4. Цензурна політика царського уряду щодо розвитку української преси.

5. Основні тенденції розвитку періодики в країнах Європи у XIX ст.

6. Розвиток історичної періодики на західноукраїнських землях у XIX - на початку XX ст.

7. «Записки Наукового товариства ім. Т.Шевченка у Львові»: Загальна характеристика видання.

8. Журнал «Україна» (1924-1930) за редакцією М. Грушевського.

9. Особливості розвитку історичної періодики в радянський час.

10. Історична періодика української діаспори: основні етапи становлення і розвитку.

11. Виникнення та основні етапи становлення архівної періодики.

12. Основні тенденції розвитку періодики на сучасному етапі.

13. Писемні форми масово-інформаційної діяльності в античній Греції.

14. Публіцистика періоду протистояння християнства та античних релігійних культів.
15. Ренесансна публіцистика.
16. Комерційний характер середньовічної журналістики.
17. Характеристика перших друкованих газет.
18. Масово-інформаційна діяльність у Франції в XV – XVI ст..
19. Журналістика Італії XVII – XIX ст.
20. Коротка характеристика журналістики Угорщини та Південно-Східної Європи.
21. Коротка характеристика журналістики Скандинавії.
22. Коротка характеристика журналістики США.
23. Умови появи перших європейських журналів.
24. Характеристика британської журналістики часів Англійської революції.
25. Застосування технічних винаходів для створення і передачі інформації в XIX ст.
26. Медіа-магнати Великобританії XIX – початку XX ст.
27. Передумови та наслідки появи «жовтої преси».
28. Сучасні інтернет-видання: історія становлення.
29. Типологічні особливості масових журналів.
30. Конкуренція електронного і друкованого контенту: сучасний етап.

Зразок практичного завдання

До поданої інформаційної кореспонденції напишіть «лід-стакато»

Ці два бідолахи ускочили в халепу напередодні Нового року.

Шотландський поні біг у темряві за табуном, вдарився об виноградний стовпчик та отримав травму (складний перелом передпліччя), як вважали лікарі багатьох ветеринарних клінік, несумісну з життям.

Ветеринари пропонували відправити тварину на усипляння. Проте господарка поні на це категорично не погодилася, вирішила щосили боротися

за Веніаміна і звернулася до однієї з севастопольських ветеринарних лікарень. Саме місцеві травматологи, котрі мають досвід у лікуванні таких важких переломів, прооперували поні.

Доля птаха могла скластися інакше, якби одного дня «добрі люди» не поцілили в нього картеччю. 11 грудня мешканці селища Озерне знайшли серед поля птаха, який не міг пересуватися. Як виявилось, у нього була перебита лапа. Місцеві мешканці звернулися до Державної екологічної інспекції Севастополя, яка відреагувала оперативно. Птах виявився грифом — білоголовим сипом. Пернатого негайно доставили до однієї з севастопольських ветеринарних лікарень. Працівники ветеринарного комплексу взяли на себе зобов'язання з проведення операції та подальшого догляду за птахом, але для належного забезпечення харчування й лікування потрібні фінансові ресурси, яких у клініки немає.

Як розповіла Марина Молокова — волонтер, що опікується цими двома тваринами, наразі життя обох тварин врятовано, проте вони перебувають у складному посттравматичному стані, тому й потребують матеріальної допомоги на реабілітацію. Для грифа, котрого назвали Монтано, потрібно зібрати близько п'яти тисяч гривень. Зараз птах поступово звикає до лікарів, які обстежують, годують і лікують його. Проте суворий норев, недоступність, самодостатність та незалежність дуже часто заважають працівникам ветеринарної клініки здійснювати необхідні лікувальні процедури. Лікарі уже вигадали власний рецепт відволікання грифа — йому пропонують улюблені шматочки м'яса, і доки він їх їсть, ветеринари його лікують. За день птах з'їдає кілограм м'яса.

Волонтер сподівається, що вже через 20—25 днів зламана лапа рідкісного птаха зростеться, проте повернутися до своєї стихії гриф уже не зможе. Бо без лапи гриф не виживе, це великий птах, якому потрібно опиратися на обидві лапи. Марина обіцяє, що коли птах остаточно одужає, йому знайдуть хороший зоопарк, у якому за ним належно доглядатимуть.

Білоголовий сип занесений до Червоної книги України, а таких птахів, які мешкають у Криму, налічують не більше п'ятдесяти

Схема аналізу медіапродукту (Телевізійного твору)

- 1) визначити жанрову та видову приналежність твору;
- 2) оцінити твір за основними критеріями журналістського твору – новизна, актуальність, достовірність, збалансованість, повнота, простота, відмежування фактів від коментарів.
- 3) визначити тему та ідею твору;
- 4) оцінити та проаналізувати відповідність зображувальних засобів авторським завданням: вербальну складову – на володіння телемовою, візуальну складову - на досконалість відеоряду (технічну та творчу);
- 5) коротко визначити здобутки на прорахунки авторів твору;
- 6) у результаті сформулювати висновки та дати коротку оцінку твору.

Схема аналізу медіапродукту (радійного сюжету)

Студентам пропонується оцінити радійний сюжет, якому вони повинні дати вичерпну характеристику за такою схемою:

- 1) визначити приналежність сюжету до інформаційних, аналітичних чи публіцистичних жанрів;
- 2) оцінити актуальність обраної для сюжету теми;
- 3) проаналізувати баланс поданих у матеріалі позицій;
- 4) оцінити якість тексту автора (знання мови, динаміка, уникнення всіляких нагромаджень);
- 5) дати характеристику поданим у матеріалі синхронам (виправданість, тривалість, якість звуку);
- 6) оцінити начитку сюжету (динаміка, фонетика, наголоси);
- 7) коротко визначити здобутки та прорахунки авторів сюжету;
- 8) сформулювати висновки та дати коротку оцінку сюжету.

3. Вимоги до змісту кваліфікаційних робіт (магістерських робіт)

Магістерська робота – кваліфікаційна робота, яка визначається науковою новизною і має практичне значення. Тема магістерської роботи повинна бути актуальною й відповідати сучасному етапу вивчення тієї чи іншої проблеми, а також відкривати для студента можливості самостійного наукового пошуку. Магістерська робота виконується під керівництвом кваліфікованого викладача, який консулює студента, допомагає скласти план роботи, орієнтує студента в наукових концепціях, напрямках та методиці дослідження. Магістерські роботи виконуються в межах кафедральної теми.

Кваліфікаційна робота вважається актуальною за таких умов:

- запропонована тема роботи недостатньо досліджена в теорії соціальної комунікації, не узагальнена практика розв’язання проблеми;
- по темі роботи існують публікації автора.

Тематика магістерських робіт розробляється щорічно випусковими кафедрами і уточнюється в процесі індивідуальної роботи зі студентами. Вибираючи тему студент керується певними науковими інтересами чи опирається на набутий практичний досвід. Найбільш підготовленим студентам кафедра може запропонувати розробку проблемної теми.

Вибір конкретної теми магістерської роботи визначається її актуальністю, новизною і практичним значенням. При цьому враховується наявність власних науково-методичних наробок, можливість опрацювання експериментального матеріалу, перспективу професійної орієнтації. Тематика кваліфікаційних робіт повинна бути безпосередньо пов’язана з вирішенням типових завдань професійної діяльності, що визначені в ОКХ.

Магістерська робота – завершена самостійна дослідницька робота, в якій на основі виконання студентом досліджень сформульовано та обґрунтовано наукові положення, сукупність яких можна класифікувати як

нову ідею або теоретичне обґрунтування вирішення проблеми, що має суттєве наукове значення. Вона повинна мати внутрішню єдність і ціліність, відображати хід і результати розробки запропонованої чи обраної теми, відповідати сучасному рівню науки, новітнім науковим тенденціям та технологіям, а її тема повинна бути актуальною. Виконання такої роботи повинно підтвердити вміння студента генерувати і обґрунтовувати нові ідеї, розраховані на близьку або далеку перспективу, підтвердити, що її автор навчився самостійно виконувати наукові дослідження, знає і володіє широким колом методів і прийомів вирішення проблем з використанням сучасних інформаційних технологій.

Магістерська робота передбачає самостійну творчу працю студента. За всі викладені положення відповідає її автор.

Підготовка магістерської роботи має показати вміння студента:

- використовувати набуті в процесі навчання теоретичні знання, практичні навички для вирішення певної проблеми в обраному напрямку;
- аналізувати літературні та наукові джерела;
- узагальнювати матеріали та застосовувати сучасну методіку наукових досліджень при вирішенні визначеної проблеми;
- вміти самостійно приймати оптимальні рішення проблеми, що розглядається в сучасних умовах.

При підготовці магістерської роботи студент повинен дотримуватися певних вимог:

- магістерська робота виконується державною мовою України;
- магістерська робота готується кожним студентом індивідуально;
- магістерська робота повинна розкрити вміння студента стисло, логічно та аргументовано викладати матеріал;
- при написанні магістерської роботи студент повинен надавати посилання на автора та джерело інформації, звідки запозичений матеріал або окремі результати, що гарантує недопущення плагіату і зловживання авторськими правами науковців;

- запропоновані у роботі нові рішення і рекомендації мають бути суворо аргументовані, критично оцінені, порівняні з уже відомими рішеннями;

- магістерська робота має містити відомості про практичне використання автором результатів або рекомендацій щодо їх використання.

Рекомендується така орієнтована структура магістерської роботи.

ЗМІСТ. Вказуються назви розділів, підрозділів, сторінки, на яких вони розміщені.

ВСТУП. Визначається актуальність обраної теми, її наукова новизна і практична значимість роботи для суспільства, ступінь висвітлення проблеми у вітчизняній та зарубіжній літературі, предмет і об'єкт дослідження, мета і завдання дослідження. У вступі також вказується практичне значення одержаних результатів.

Актуальність теми: шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми обґрунтовується актуальність та доцільність роботи для розвитку відповідної сфери діяльності.

Аналіз вивченості проблеми вітчизняними та зарубіжними дослідниками: подається посилання на огляд літератури, що використовувалась при дослідженні.

Наукова новизна: з'являється, коли в процесі дослідження знайдено нові, раніше невідомі знання у вигляді зв'язків та закономірностей в процесах діяльності, або розроблено класифікації, або визначено принципи, поняття, закони, або висунута гіпотеза для тлумачення компонента навчального процесу.

Практична значимість робіт розкривається через конкретно отримані корисні результати, яких неможливо було б досягти без проведених в магістерській роботі досліджень.

Об'єкт дослідження: процес або явище, що вивчаються в роботі.

Предмет дослідження: знаходиться в межах об'єкта і містить проблему.

Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага студента, оскільки предмет дослідження визначає тему магістерської роботи.

Мета і завдання дослідження: формулюють мету роботи і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Не слід формулювати мету як «дослідження...», «вивчення...», тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету. Мета дослідження повинна розглядатись як модель майбутнього результату магістерської роботи і в значній мірі може збігатися з темою магістерської роботи.

Практичне значення отриманих результатів: в роботі треба подати відомості про практичне застосування протягом виконання роботи одержаних результатів або рекомендації щодо їх використання.

ОСНОВНА ЧАСТИНА. У розділах основної частини подають: огляд спеціальної літератури (з особливою увагою на літературі останніх років і літературі іноземними мовами) і вибір напрямків досліджень (загальний обсяг огляду не повинен перевищувати 20% обсягу основної частини дипломної роботи); аналіз і результати власних досліджень автора з обов'язковим висвітленням того нового, що він вносить у розробку проблеми.

ВИСНОВКИ. Ця частина роботи є логічним підведенням підсумків проведеного дослідження. Підсумок носить форму синтезу накопиченої в основній частині наукової інформації. У висновках викладаються найбільш важливі наукові та практичні результати. Подається обґрунтоване рішення щодо вибору оптимального шляху досягнення поставленої мети роботи. Саме висновки виносяться на захист магістерської роботи, обговорюються і оцінюються державною екзаменаційною комісією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Наводиться перелік літературних джерел і інформаційних матеріалів, які використані в магістерській роботі.

Важливим елементом для написання магістерської роботи є вибір проблеми дослідження. Від правильного обрання теми та адекватно складеного плану залежить якість виконання роботи. Тематика магістерських робіт розроблюється випускаючою кафедрою Інституту. Студентам надається право самим вибирати із списку, що є на кафедрі, ту чи іншу тему, але вони і самі можуть запропонувати тему роботи, виходячи з її актуальності, відповідності фахові, зі своїх наукових інтересів та сучасного етапу розвитку наукових досліджень, визначальних для обраної проблеми. Тематика магістерських робіт повинна відповідати навчальним планам, а також враховувати реальні потреби навчальних закладів, особливості майбутньої діяльності випускника. Отже, основними критеріями, якими потрібно керуватися при виборі магістерської роботи, є її наукова ємність та актуальність. Тематика магістерських робіт щорічно коригується з урахуванням нагромадженого на кафедрі досвіду, побажань спеціалістів, які беруть участь у рецензуванні робіт, і рекомендацій Державної екзаменаційної комісії.

Перед захистом студент зобов'язаний ознайомитися з відгуком та рецензією, ретельно проаналізувати їх та підготувати відповіді на вказані зауваження.

Процедура захисту магістерської роботи складається з таких етапів:

- з короткої (до 10 хвилин) доповіді автора роботи, в якій стисло визначаються мета, зміст проведеного дослідження, наукова і практична цінність роботи, питання, що винесені на захист, конкретні висновки і пропозиції магістерської роботи;
- відповідей на запитання членів державної екзаменаційної комісії;
- відповідей на зауваження наукового керівника і рецензента;
- обговорення і підведення підсумків захисту магістерської роботи, під час яких дається оцінка магістерської роботи кожного студента.

Після закінчення засідання, комісія збирається для підбиття підсумків, в результаті якого, на підставі рецензії і відгуку наукового керівника,

результатів захисту магістерської роботи державна екзаменаційна комісія приймає мотивоване рішення по кожному студенту щодо його оцінювання.

Оцінювання роботи спирається на такі параметри:

- глибина аналізу спеціальної літератури, у тому числі й використання новітніх праць як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців,
- актуальність і перспективність теми дослідження,
- ступінь наукової новизни,
- методика дослідження,
- достовірність і верифікованість висновків,
- логіка викладення матеріалу,
- стиль, мова і орфографія викладення матеріалу

Додаток Б

Перелік компетенцій професійної діяльності,
що виносяться для виконання кваліфікаційних робіт

Шифр компетенцій за ОКХ	Типові завдання професійної діяльності
<i>1</i>	<i>2</i>
06.КСО, 04.КЗН, 01.КІ 03.КІ	Самостійно опрацьовувати наукові першоджерела, самостійно узагальнювати і систематизувати знання з дисципліни, укладаючи схеми, таблиці, розробляючи презентації.
06.КСО 01.КЗН 02.КЗН 03.КЗН 05.КЗН 02.КС	Усвідомлювати структуру власної пізнавальної діяльності: мотив-мету, план її досягнення, хід здійснення плану, оцінювання результату; самостійно визначити мету власної пізнавальної діяльності забезпечувати її досягнення (практично); виконувати мисленнєві дії (аналіз порівняння, узагальнення, конкретизація, синтез, експериментування);

Шифр компетенцій за ОКХ	Типові завдання професійної діяльності
П	формулювати висновки за аналогією, моделювати, робити припущення і добирати переконливі аргументи на підтвердження висловлених тез; критично оцінювати сприйняту інформацію, а також спростовувати хибні твердження, оперуючи відомими уявленнями і поняттями лінгвістичного й позалінгвістичного плану.
01.КЗП 03.КЗП 04.КЗП 06КЗП 01.КС П 06.КС П	Орієнтуватися в масово-комунікаційних процесах, визначати вплив на масову аудиторію, виокремлювати суспільно значиму інформації із загального потоку, відрізнити себе як фахівця від представників суміжних професій; усвідомлювати специфіку журналістської діяльності, зміст комунікаційних процесів і форм передачі інформації; здійснювати самостійний моральний вибір у професійній діяльності, формування фахової культури.
02.КЗП 07.КЗП 03.КС П 04.КС П 05.КС П 07.КС П	Аналізувати мету, зміст, принципи, методи і прийоми створення журналістських матеріалів; критично осмислювати матеріали у ЗМІ, оцінювати їх, аналізувати текстові структури; обирати й ефективно використовувати різні типи і види завдань із журналістського фаху, згруповані за певною професійною ознакою; генерувати та аналізувати стилістично досконалі тексти відповідно до мети, завдань, умов спілкування у професійній діяльності; використовувати професійно-профільованих знання зі складання журналістського тексту для преси, радіо і телебачення, досягнення журналістської ефективності

Тема кваліфікаційної роботи має конкретизувати типові завдання виробничої діяльності, містити мету та предмет розроблення, галузь застосування.

Студент має право запропонувати на розгляд випускової кафедри власну тему.

Організація діагностики якості підготовки

6.1. Порядок створення і робота екзаменаційної комісії

Екзаменаційна комісія створюється щорічно для проведення атестації – комплексних екзаменів і захисту кваліфікаційних робіт та діє протягом календарного року як єдина для денної, заочної форм навчання та екстернату з кожної спеціальності. До складу комісії входять викладачі випускаючих та профільних кафедр, провідні фахівці. Персональний склад ЕК затверджується ректором не пізніше ніж за місяць до початку роботи.

Графік роботи комісії затверджується ректором. Захист кваліфікаційних робіт проводиться на відкритому засіданні ЕК за участю не менше половини її складу при обов'язковій присутності голови. Регламент засідань ЕК встановлює її голова.

Рішення ЕК про оцінку кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння випускнику освітнього рівня та кваліфікації, видачу йому документа про освіту і кваліфікацію приймається на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у засіданні. Голос голови ЕК є вирішальним при однаковій кількості голосів.

Засідання ЕК протоколюються. У протоколи вносяться:

- оцінки складання комплексного кваліфікаційного екзамену;
- оцінка захисту кваліфікаційної роботи;
- запитання до випускника з боку членів та голови ЕК;
- окремі думки членів ЕК;
- здобуті освітній рівень і кваліфікація;
- назва документа про освіту і кваліфікацію (з відзнакою чи без відзнаки), який видається випускнику;
- інші відомості.

Протоколи підписують голова та члени ЕК, які брали участь у засіданні. Результати захисту кваліфікаційних робіт визначаються оцінками "відмінно", "добре", "задовільно" та "незадовільно" та оцінки за 100-бальною системою ECTS та оголошуються того ж дня після оформлення протоколів засідання ЕК. У випадках, коли захист кваліфікаційної роботи визначається незадовільним, ЕК встановлює, чи може студент подати на повторний захист ту саму роботу з доопрацюванням, чи зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену випускаючою кафедрою. Студент, який не захистив кваліфікаційну роботу, допускається до повторного захисту не менше ніж через рік протягом трьох років.

Після закінчення роботи ЕК голова складає звіт та подає його до навчального відділу. У звіті аналізується актуальність тематики, якість виконання кваліфікаційних робіт, уміння випускників застосовувати знання при вирішенні виробничих проблемних ситуацій, недоліки в підготовці, рекомендації щодо вдосконалення навчального процесу.

Звіти голів ЕК і результати комплексної атестації обговорюються на засіданні ради Інституту.

Критерії оцінювання якості підготовки

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності

особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента. На комплексну атестацію винесено основні питання з фахових дисциплін, що дасть змогу перевірити стан підготовки майбутніх вчителів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися у швидкому потоці наукової інформації з питань літературознавства, мовознавства та спеціалізації. При узагальненні оцінювання відповідей на екзамені та оцінюванні магістерської роботи члени комісії користуються такими вимогами й критеріями:

Підсу мкова кількість балів (max – 100)	За національною шкалою	Оці нка за шкалою ECTS	Критерії оцінювання
90- 100	відмінно	A	оцінку “відмінно” отримує студент, який продемонстрував всебічні, систематичні й глибокі знання програмового матеріалу, вільно володіє спеціальною термінологією, викладає матеріал послідовно, правильно застосовує теоретичні знання з різних дисциплін для розв’язання практичних завдань; уміє розробляти методику вирішення дослідницьких проблем,

			використовуючи при цьому новітні досягнення теорії журналістики, технології журналістської творчості, історії зарубіжної та української журналістики; припускається 2-3 неточності у викладенні матеріалу, які не призводять до помилкових висновків і рішень
82-89 75-81	добре добре	В С	оцінку “добре” отримує студент, який достатньо розкриває основний зміст теоретичних питань, володіє навичками лінгвістичного й літературознавчого аналізу, вміє теоретично обґрунтувати й застосувати набуті знання з методики журналістської творчості; правильно використовує професійну термінологію, не допускає у відповіді грубих помилок; можливі 1-2 неточності у використанні спеціальної термінології, несуттєві помилки у висновках, узагальненнях, які не спотворюють зміст відповіді
66-74 60-65	задовільно задовільно	Д Е	оцінку “задовільно” отримує студент, який в основному правильно відповідає на питання,

	НО		але викладає матеріал неповно, не завжди послідовно; відчуває певні труднощі у застосуванні теоретичного матеріалу для виконання практичних завдань; помиляється в застосуванні професійної термінології
35-59	незадовільно з правом повторного складання при поновленні на ЕК	FX	оцінку “незадовільно” отримує студент, який не може розкрити основний зміст теоретичних питань, не володіє навичками застосування набутих знань для виконання практичних завдань; не володіє професійною термінологією; допускає грубі помилки в остаточних висновках

*Набуті знання та вміння оцінюються за **критеріями**:*

За кожне теоретичне питання випускник може максимально отримати 30 балів, за практичне – 40 балів.

***Перше питання** стосується певної проблеми комунікативного процесу та його форм, теорії масової інформації як основи масово-комунікативного процесу, теорії та історії соціальних комунікацій, медіа права, теорії журналістики або журналістської творчості, її засобів і прийомів, медіакритики. Оцінка знань випускників з дисциплін є комплексною, становить еквівалент усієї сукупності теоретичних відомостей, умінь і навичок, набутих у процесі вивчення зазначених курсів.*

25-30 балів – випускник дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної проблематики медіа права, медіакритики, теорії та історії соціальних комунікацій, демонструє знання

загальних характеристик методів журналістської творчості, специфічних особливостей термінологічного апарату та прийомів конкретних методів, структуру журналістського тексту та творчі прийоми її формування, систему жанрів та жанрово-формуючі чинники у журналістському творі, а також спроможність мислити нестандартно, використовувати адекватні технології та моделі для створення комунікативних дискурсів, давати оригінальне тлумачення проблем, здатність самостійно інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу, аналізувати глобальні комунікативні процеси з точки зору їх ефективності, якості, суспільної значимості, давати об'єктивну оцінку впливовим ЗМІ та творчим здобуткам діячів вітчизняної та світової журналістики. Випускник вільно оперує журналістською термінологією, характеризує функції, структуру різних типів видань, формує цілісні концепції осмислення явищ інформаційного простору.

20-24 бали – випускник правильно і майже в достатньому обсязі дає відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з дисциплін, демонструє розуміння специфічної структури журналістських текстів, аналізує її та володіє термінологічним та понятійним апаратом теорії соціальних комунікацій, журналістики і журналістської творчості.

15-19 балів – випускник недостатньо орієнтується в матеріалі, поверхово сприймає структуру комунікативних процесів, зміст та жанри публіцистичних текстів, фото- та відеоматеріалів не завжди може самостійно виявити специфіку журналістських текстів.

1-14 балів – випускник не може викласти зміст питання, погано орієнтується у навчальному матеріалі, категоріях журналістики, не вміє на належному рівні оперувати термінологічним та понятійним апаратом. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки. Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Друге питання – із історії української чи зарубіжної журналістики.

25-30 балів – студент вільно і повно володіє фактичним матеріалом щодо виникнення та розвитку засобів масової інформації різних країн світу і України, має цілісне уявлення про світову та українську журналістику як динамічне і комплексне явище, здатний донести цей матеріал до свідомості інших, аргументуючи будь-яке його положення; виявляє творчі здібності в опрацюванні поставленої проблеми; уміє встановлювати міжпредметні зв'язки, грамотно коментувати питання у діахронічному та синхронічному розрізах, кваліфіковано веде дискусію. При відповіді студент не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

20-24 бали – студент засвідчує високий рівень осмислення вивченого, спроможний логічно, аргументовано, чітко, точно і вільно висловлювати власні думки, не допускає фактичних помилок. Спостерігається уміння коментувати історичні явища, встановлювати системні зв'язки. Мовлення чітке, логічне, хоча допускаються незначні мовленнєві помилки.

15-19 балів – студент досить послідовно і логічно відтворює матеріал, проте не може обґрунтувати висловлені думки з історії української та зарубіжної журналістики, проявляє поверховість суджень, не вміє пояснити суті конкретних історичних явищ та процесів, не може самостійно визначити специфіку розвитку засобів масової інформації, неточно визначаючи причини та наслідки окремих історичних фактів; відповідає на більшість запитань, що конкретизують відповідь; може навести окремі завчені приклади, проте не завжди точно. У відповіді допускає до 4-х фактичних, 5-ти мовленнєвих помилок.

1-14 балів – відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення, студент допускає істотні помилки у викладенні матеріалу, не володіє журналістичною термінологією, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні, називаючи окремі факти. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки. Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Третє – практичне завдання.

30-40 балів виставляється за те, що:

випускник повністю оволодів теоретичним матеріалом, логічно і послідовно застосовує його при аналізі журналістського тексту, фото-, радіо- та відеоматеріалу; виявляє творчий підхід до вивченого; засвідчує ознаки самостійної життєвої позиції, оцінюючи нові факти, явища, погляди; при відповіді не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

19-29 балів виставляється за те, що:

студент здатен досить послідовно аналізувати фото-, радіо- та відеоматеріал, застосовує набуті знання в стандартних ситуаціях, але не спроможний виконувати завдання, що вимагають застосування трансформаційних умінь. Здатен зв'язно висловлюватися, добре відтворювати вивчений матеріал.

1-18 балів виставляється за те, що:

студент не зміг самостійно проаналізувати запропонований журналістський текст за основними критеріями, його відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення; допускаються грубі фактичні помилки; висловлення «бідне», спрощене, містить понад сім мовленнєвих огріхів.

При оцінюванні відповіді студента члени екзаменаційної комісії керуються такими критеріями:

- правильність, змістовність, аргументованість відповідей;
- уміння проілюструвати теоретичний матеріал власними прикладами;
- уміння застосувати теоретичні знання з різних дисциплін для розв'язання практичних завдань;
- уміння самостійно зробити висновки з наведених фактів;
- володіння нормами літературної мови і культури усної відповіді.

Оцінювання виконання магістерської роботи

Деякі вимоги, виконання яких забезпечує максимальну оцінку кваліфікаційній роботі:

- об'єктивне висвітлення стану питання з творчим використанням сучасних джерел інформації;
- практичне значення результатів;
- наявність посилань на джерела інформації;
- відсутність дублювання, описового матеріалу, стереотипних рішень, що не впливають на суть та висвітлення отриманих результатів;
- використання прикладних пакетів комп'ютерних програм;
- оформлення відповідно до чинних стандартів;
- загальна та професійна грамотність, лаконізм і логічна послідовність викладу матеріалу;
- якість оформлення;
- самостійність виконання.

Оцінювання магістерської роботи здійснюється за наступними критеріями:

- відповідність змісту роботи обраній темі, її актуальність (10 б.);
- логічність структури роботи та чітка програма роботи (10 б.);
- ґрунтовність, повнота і науково-критичний аналіз літератури з проблеми дослідження (20 б.);
- успішність виконання завдань магістерської роботи (10 б.);
- рівень аналізу зібраного фактичного матеріалу (10 б.);
- новизна, теоретичне і практичне значення (10 б.);
- літературне, технічне й естетичне оформлення роботи (10 б.);
- публічний захист роботи (аргументованість, переконливість, вільне володіння матеріалом, культура мовлення) (20 б.).

Методичне забезпечення комплексної атестації

Методичні матеріали мають забезпечити самостійну роботу студента з підготовки до комплексної атестації. Методичні матеріали розробляються випускаючими кафедрами, розглядаються і затверджуються вченою радою Інституту. Методичні рекомендації щодо самостійної роботи підготовки студента до комплексної атестації подаються за наступною структурою.

- методичні рекомендації до написання робіт;
- методичні рекомендації до складання комплексного кваліфікаційного екзамену.

Документи про освіту та кваліфікацію

Здобувачі освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр”, які успішно пройшли атестацію, отримують диплом про здобуття відповідного рівня вищої освіти за відповідним напрямом підготовки та кваліфікації магістра.

Студентам, які мають не менше 75% відмінних оцінок з усіх навчальних дисциплін і практичної підготовки, оцінки "добре" з інших дисциплін та оцінки "відмінно" за результатами атестації, видається диплом з відзнакою.

Студенти, які отримали незадовільну оцінку при складанні комплексного екзамену або при захисті кваліфікаційної (магістерської) роботи, відраховуються з Університету та одержують академічні довідки.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

з медіаправа

1. Європейська Конвенція про захист прав людини і основних свобод
2. Закон України "Про інформацію"
3. Закон України "Про інформаційні агенства"
4. Закон України "Про захист персональних даних"
5. Закон України "Про рекламу"
6. Закон України "Про телебачення і радіомовлення"
7. Анонимність в Інтернеті [Електронний ресурс]: - Режим доступу: // <http://2ip.ru/article/privat/>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
8. Астротерфінг - технологія маніпуляції общественним мнением в інтернеті: [Електронний ресурс]: - Режим доступу: // <http://uanic.name/>- Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
9. Борьба с киберпреступностью (електронна підборка) [Електронний ресурс]: - Режим доступу: // <http://soft.compulenta.ru/security/crime/crimereduce/> вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
10. Види комп'ютерних вірусів і способи боротьби з ними [Електронний ресурс]: - Режим доступу: // http://comp.web-3.ru/virus/?act=full&id_article=1411, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення 09.03.2016).
11. Види угроз інформаційної безпеки [Електронний ресурс]: - Режим доступу: // <http://www.arinteg.ru/articles/ugrozy-informatsionnoy-bezopasnosti-27123.html>, вільний. – Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
12. Вихорев С.В. Класифікація угроз інформаційної безпеки [Електронний ресурс] / С.В. Вихорев. – Режим доступу: // http://www.cnews.ru/reviews/free/oldcom/security/elvis_class.shtml, вільний. – Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

13.Галатенко В.А. Основы информационной безопасности. [Текст]. - 4-е изд. учеб. пособие, ВУЗ. - М: Издательство Бином. Лаборатория знаний, Интуит, 2008.- 205 с.

14.Галатенко В.А. Стандарты информационной безопасности. [Текст]. - М.: Интернет-университет информационных технологий, 2006. - 264 с.

15.Галахова А. Методика доказывания нарушения авторских прав в информационной сфере в сети Интернет (часть 1) [Электронный ресурс] / А.Галахова. – Режим доступа: // http://www.psj.ru/saver_magazines/detail.php?ID=70859, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

16.Галинская И.Л. Компьютерная этика, информационная этика, киберэтика [Электронный ресурс] / И.Л.Галинская. - Режим доступа: // <http://ilgalinsk.narod.ru/articles/competh.htm>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

17.Горный Е. Цифровой разрыв: факты и мифология [Электронный ресурс] / Е.Горный. - Режим доступа: // http://www.zhurnal.ru/staff/gorny/texts/digital_divide.html, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

18.Грачев Г., Мельник И. Манипулирование личностью: организация, способы и технологии информационно-психологического воздействия [Электронный ресурс] / Г.Грачев, И.Мельник. - Режим доступа: // http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Psihol/Grach/index.php, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

19.Домарев В.В. Безопасность информационных технологий. Системный подход. [Текст]. - К.: ООО ТИД Диа Софт, 2004. - 992 с.

20.Европейская Конвенция по борьбе с киберпреступностью [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // http://pravo.ru/interpravo/legislative/view/27_u/articles/competh.htm, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

21.Информационная безопасность // Словарь экономических терминов [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://www.bank24.ru/info/>

glossary/?srch=%C8%CD%D4%CE%D0%CC%C0%D6%C8%CE%CD%CD%C0%DF+%C1%C5%C7%CE%CF%C0%D1%CD%CE%D1%D2%DC, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

22.История возникновения киберпреступлений [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // http://dehack.ru/arts/istorija_vozniknovenija_kiberprestuplenij_/, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.01.2016).

23.Итоги исследования: киберпреступность в России и мире (2012 г.) [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://startupafisha.ru/news/itogi-issledovaniya-kiberprestupnost-v-rossii-i-mi/>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

24.Карась Р. Угрозы для корпоративных сетей из сетей социальных [Электронный ресурс] / Р.Карась. - Режим доступа: // <http://www.itsec.ru/articles2/focus/ygrozi-dlya-korporativnih-setei-iz-setei-socialnih>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

25.Киберпреступность [Электронный ресурс]: - Режим доступа: //<http://www.itsec.ru/keywords.php?keyword=7503/>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

26.Классификация и анализ угроз [Электронный ресурс]: - Режим доступа: //<http://inf-bez.ru/?p=156>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

27.Копылов В.А. Информационное право. 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 512 с. [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://www.alleng.ru/d/jur/jur165.htm>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

28.Коротков А. Безопасность в киберпространстве [Электронный ресурс] / А.Коротков. - Режим доступа: // <http://z-filez.info/story/andrey-korotkov-bezopasnost-v-kiberprostranstve>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

29.Крутских А., Федоров А. О международной информационной безопасности. [Текст]. - М.: Слово, 2008, - 234 с.

30. Кузнецова Ю.М., Чудова, Н.В. Психология жителей Интернета. [Текст] - 2-е, испр. - М.: ЛКИ 2011. - 224 с.
31. Леонтьев В.П. Безопасность в сети Интернет. [Текст]. - М.: ОЛМА Медиа Групп, 2008. - 256 с. ил.
32. Лепехин А. Н. Расследование преступлений против информационной безопасности. Теоретико-правовые и прикладные аспекты. [Текст]. - М.: Тесей, 2008. - 176 с.
33. Листьев Т.Н. Информационная война. [Текст]. - СПб., 2005.
34. Львофф Б. СМИ и информационное общество [Электронный ресурс] / Б.Львофф. - Режим доступа: <http://www.proza.ru/2007/05/11-46>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
35. Мак-Клар С., Скембрей Д., Курц Дж. Секреты хакеров. Безопасность сетей - готовые решения = Hacking Exposed: Network Security Secrets & Solutions. [Текст]. - М.: Вильямс, 2004.
36. Мак-Люен М. Галактика Гутенберга. Становлення людини друкованої книги. [Текст]. - К.: Ніка-центр, 2001. - 461 с.
37. Мандиа К. Защита от вторжений. Расследование компьютерных преступлений. [Текст]. - СПб.: Лори, 2005.
38. Могильный С.Б. Методи та інструменти ділової розвідки в Internet. [Текст] - К.: 2010, - ТОВ "Задруга" - 264 с.
39. Нарушение авторских прав в Интернете. Правовая культура как корень проблем в сфере интеллектуальной собственности [Электронный ресурс]: - Режим доступа / <http://www.kolosov.info/kommentarii/narushenie-avtorskih-prav-v-internete>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
40. Общие понятия информационной безопасности [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://bezopasnik.org/article/5.htm>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).
41. Оксиюк А.Г., Вялкова В.И., Мищенко В.А., Шелемин З.К. Распространение киберпреступлений организационно-технические методы

их преодоления [Электронный ресурс] / Е.Горный. - Режим доступа // <http://mitkevich.uaprom.net/a94134-rasprostranenie-kiberprestuplenij-organizatsionno.html>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

42.Основные понятия и определения в сфере информационной безопасности [Электронный ресурс]: - Режим доступа // http://www.i2r.ru/static/287/out_15595.shtml, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

43.Перфильева О.В. Проблема цифрового разрыва и международные инициативы по ее преодолению [Электронный ресурс] / О.В.Перфильева. - Режим доступа // http://ecsocman.hse.ru/data/2011/05/06/1268033430/getting_over_digital.pdf, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

44.Петраков А.В. Основы практической защиты информации. - Учеб. пособие. [Текст]. - М.: Солон-Пресс, 2005. - 384 с.

45.Почепцов Г.Г. Информационные войны. [Текст]. - М.: ИЦ Гарант, 2008, - 453 с.

46.Признаки заражения компьютера [Электронный ресурс]: - Режим доступа // <http://support.kaspersky.ru/faq/?qid=180593454>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

47.Проект ANTISPAM.RU [Электронный ресурс]: - Режим доступа // <http://www.antispam.ru/>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

48.Пять скрытых угроз социальных сетей [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://digest.subscribe.ru/inet/inet/n189231539.html>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

49.Раммурти Г. Основные тенденции развития угроз в 2012 году [Электронный ресурс] / Г.Раммурти - Режим доступа // <http://www.itsec.ru/articles2/focus/osnovnyye-tendentsii-razvitiya-ugroz-v-2012-godu>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

Родичев Ю. Информационная безопасность: Нормативно-правовые аспекты. [Текст]. - СПб.: Питер, 2008. - 272 с.

50. Расторгуев С.П. Информационная война. [Текст]. - М.: Наука, 2008, - 235с.

51. Сачков И. Киберпреступность в России. Преступления и наказания [Электронный ресурс] / И.Сачков - Режим доступа // <http://rocid.ru/files/events/rif11/presentations/21apr.s32--i.sachkov.pdf>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

52. Седов О. Угрозы социальных сетей [Электронный ресурс] / О.Седов. - Режим доступа // <http://www.osp.ru/cio/2011/12/13012286/>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

53. Серeda С.А. Определение размера нарушения авторских прав в Интернет: проблемы и подходы [Электронный ресурс] / С.А.Серeda. - Режим доступа // http://consumer.nm.ru/crime_sz.htm, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

54. Скотт Б. Разработка правил информационной безопасности. [Текст]. - М.: Вильямс, 2002. - 208 с.

55. Солдатова Г.В., член-корр. РАО, д. псих. н., профессор. Дети интернета: Риски онлайн среды в России и в Европе» [Электронный ресурс] / Г.В.Солдатова - Режим доступа //

56. Социальные сети - преимущества и угрозы [Электронный ресурс] - Режим доступа: // <http://www.mobiset.ru/articles/text/?id=5838>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

57. Спам [Электронный ресурс]: - Режим доступа: // <http://www.kaspersky.ru/spam>, вільний. - Назв. з екрану (дата звернення: 09.03.2016).

58. Техника дезинформации и обмана. [Текст]. - М.: Слово, 2008, - 139 с.

з теорії та історії соціальних комунікацій

1. Абдеев Р.Ф. Философия информационной цивилизации / Р. Абдеев. – М.: ВЛАДОС, 1994. – 336 с.
2. Агеев В.С. Межгрупповые взаимодействия: Социально-психологические проблемы / Агеев В.С. – М.: Изд-во МГУ, 1990. – 239 с.
3. Агеев В.С. Психология межгрупповых отношений / Агеев В.С. – М.: Изд-во МГУ, 1983. – 144 с.
4. Антонюк Г.И. Социальное проектирование / Г. Антонюк. – Минск: Наука и техника. 1978. – 127 с.
5. Байцев А.Ю. Комуникация [Электронный ресурс] / А.Ю. Байцев // Философский энциклопедический словарь: [сайт]. – Электронные данные. - Режим доступа: <http://arion.ru/wiki/Kommunikacija>
6. Бакулев Г.П. Массовая коммуникация: западные теории и концепции / Г.П. Бакулев. – М.: Аспект-Пресс, 2005. - 176 с.
7. Бебик В.М. Засоби масової інформації посткомуністичної України / В.М. Бебик, О.І.Сидоренко. – К.: МАУП, 1996. - 124 с.
8. Бебик В.М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблік рілейшнз: [монографія] / В.М.Бебик. – К.:МАУП, 2005. – 440 с.
9. Берегова О.М. Комунікація в соціокультурному просторі України: технологія чи творчість / О.М.Берегова. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 388 с.
10. Берегова О.М. Сучасні комунікації в культурі України: [навчальний посібник] / О.М. Берегова. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 178 с.
11. Беляков О.О. Масова комунікація та екологічна політика / О.О. Беляков. – К.: ВПЦ „Київський Університет”, 2001. – 149 с.
12. Борев В.Ю. Культура и массовая коммуникация: [монография] / В.Ю.Борев, А.В. Коваленко. –М.: Наука, 1986. – 302 с.
13. Бориснев С.В. Социология коммуникации: [учебное пособие для вузов] / С.В. Бориснев. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 270 с.

14. Вебер М. Соціологія. Загальноісторичні аналізи. Політика / [переклад з нім. О. Погорілий]. – К.: Основи, 1998. – 534 с.
15. Владимиров В.М. Журналістика, особа, суспільство: проблема розуміння: [монографія] / В.М. Владимиров. – К.: Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, 2003. – 220 с.
16. Гапоненко А.Л. Стратегическое управление / А.Л. Гапоненко, А.П. Панкрухин. – М.: Омега-Л. – 2004. – 472 с.
17. Гаркавенко С.С. Маркетинг: [підручник] / С.С. Гаркавенко [4-те видання доповнене]. – Київ: Лібра, 2006. – 717 с.
18. Головаха Є.І. Суспільство, що трансформується. Досвід соціологічного моніторингу в Україні / Є.І. Головаха. – К.: Ін-т соціології НАН України, 1997. – 156 с.
19. Городяненко В.Г. Соціологія: [підручник] / В.Г. Городяненко. – К.: Видавничий центр „Академія”, 2002. – 559 с.
20. Гутброд Г. Успішна комунікація в бізнесі та освіті: [навчальний посібник] / Г. Гутброд, О. Беляков. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський ун-т”, 2006. – 207 с.
21. Дніпренко Н.К. Комунікація, демократичні стандарти в роботі органів державної влади: [навчальний посібник для держслужбовців] / Н.К. Дніпренко, Н.В. Окша, Т.С. Андрійчук, Г.І. Зоценко, А.А. Леонтева. – К.: Вістка, 2008. – 164 с.
22. Дятченко Л.Я. Социальные технологии в управлении общественными процессами / Л.Я. Дятченко. – Белгород: Центр социальных технологий, 1993. – 343 с.
23. Єрмоленко А.М. Комунікативна практична філософія: [підручник] / А.М. Єрмоленко. – К.: Лібра, 1999. – 488 с.
24. Землянова Л.М. Зарубежная коммуникативистика в предверие информационного общества: Толковый словарь терминов и концепций / Л.М. Землянова. – М.: Изд-во Московского ун-та, 1999. – 301 с.

- 25.Иванов В.Н. Социальные технологии в современном мире / В.Н. Иванов. – М.: Славянский диалог, 1996. – 335 с.
- 26.Иванов В.Ф. Аспекты массовой коммуникации. Информация и коммуникация / В.Ф. Иванов. – К.: Центр Вільної Преси, 2009. – 190 с.
- 27.Иванов В.Ф. Аспекты массовой коммуникации. Массовая коммуникация/ В.Ф. Иванов. – К.: Центр Вільної Преси, 2009. – 109 с.
- 28.Иванов В.Ф. Аспекты массовой коммуникации. Теории и модели массовой коммуникации / В.Ф. Иванов. – К.: Центр Вільної Преси, 2009. – 330 с.
- 29.Катвалюк А.Л. Социальные технологии / А.Л. Катвалюк. – Тернополь: Економічна думка, 2001. – 284 с.
- 30.Колин К.К. Социальная информатика: [учебное пособие] / К.К. Колин. – М.: Фонд «Мир», 2003. – 432 с.
- 31.Королько В.Г. Паблік рілейшнз. Наукові основи, методика, практика: [підручник] / В.Г. Королько. – К.: Видавничий дім „Скарби”, 2001. – 400 с.
- 32.Костенко Н.В. Ценности и символы в массовой коммуникации / Н.В. Костенко. – К.: Наукова думка, 1993. – 129 с.
- 33.Костина А.В. Массовая культура как феномен постиндустриального общества / А.В. Костина. – М.: Ком. Книга, 2006. – 350 с.
- 34.Крушельницька О.В. Методологія та організація наукових досліджень: [навчальний посібник] / О.В. Крушельницькая. – К.: Кондор, 2009. – 206 с.
- 35.Курбан О. Культура масових міжгрупових комунікацій / О.Курбан // ПР-менеджер. – 2009. – №9, С. 18-27.
- 36.Курбан О.В. До питання про технології діагностування та моделювання соціокомунікативних процесів / О. В. Курбан // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – 2009. – Випуск XXIII. – С. 54-60.

37. Курбан О.В. До питання про технології діагностування та моделювання соціокомунікативних процесів / О. В. Курбан // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – 2009. – Випуск ХХІІІ. – С. 54-60.

38. Курбан О.В. Правові основи функціонування соціальних комунікацій в Україні / А.Курбан // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип.46. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2009. – 692 с. – С.627-631.

39. Лалл Дж. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід / [переклад з англ. О. Гриценка, С. Гарастевич, І.Гарастевич, А.Гриценко]. – К.: К.І.С., 2002. - 264 с.

40. Луков В.А. Социальное проектирование: [учебное пособие для студентов вузов] / В.А. Луков. – М.: Флинта, 2003. – 239 с.

41. Матвієнко В.Я. Соціальні технології / В.Я. Матвієнко. – К.: Українські пропілеї, 2001. – 446 с.

42. Моисеев В.А. Паблик рилейшнз. Теория и практика / В.А. Моисеев. – К.: Вира-Р. – 1999. – 375 с.

43. Пархоменко В.Д. Інформаційна аналітика у сфері науково-технічної діяльності: [монографія] / В.Д. Пархоменко, О.В. Пархоменко. – К.: УкрІНЕІ, 2006. – 224 с.

44. Патрушев В.И. Введение в теорию социальных технологий / В.И. Патрушев. – М.: ИКАР, 1998. – 200 с.

45. Подшивалкина В.И. Социальные технологии: проблемы методологии и практики / В.И. Подшивалкина. – Кишинев: Центр. типография. 1997. – 352 с.

46. Поппер К. Відкрите суспільство і його вороги / К. Поппер; переклад з англ. О.Коваленко. – К.: Основи. - 1994. – Т.1. – 444 с.

47. Почепцов Г.Г. Информационные войны / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, 2000. – 576 с.

48.Почепцов Г.Г. Коммуникативные технологии XX века / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 1999. – 348 с.

49.Почепцов Г.Г. Коммуникативный инжиниринг: теория и практика / Г.Г. Почепцов. – К.: Альтер-пресс, 2008. – 408 с.

50.Почепцов Г.Г. Теория коммуникации / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 2001. – 656 с.

51.Родионов Б.А. Коммуникация как социальное явление / Б.А. Родионов. – Ростов: Рост ЦЕТА, 1984. – 143 с.

52.Садохин А.П. Теория и практика межкультурной коммуникации / А.П. Садохин. – М.: Юнити. – 2004. - 271 с.

53.Связи с общественностью как социальная инженерия/ под. ред. В.А. Ачкасовой, Л.В. Володиной. – СПб.: Речь, 2005. – 336 с.

54.Соколов А.В. Введение в теорию социальной коммуникации: (учебное пособие) / А.В. Соколов. – СПб.: ГУП, 1996. – 320 с.

55.Соколов А.В. Метатеория социальной коммуникации / А.В. Соколов. – СПб., 2001. – 348 с.

56.Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации: учебное пособие / А.В. Соколов. – СПб.: Михайлов, 2002. – 460 с.

57.Соколов А.В. Социальные коммуникации: учебно-методологическое пособие / А.В. Соколов. – М.: Профиздат, 2001. – 220 с.

58.Социальные коммуникации (теория, методология, деятельность): словарь-справочник / □ Жод Кред «Прод Кав ганаев»
типография», 2009. – 392 с.

59.Социальные технологии: Толковый словарь / под редакцией Ю.П. Аверина, Е.Ю. Алексеева, Ю.Ф. Афонина □ М. – Белгород: Луч – Центр социальных технологий, 1995. – 309 с.

60.Соціальна комунікація (Електронний ресурс): [сайт] // Вікіпедія. – Електронні данні . - Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>

61.Сурмин Ю.П. Теория социальных технологий: (учебн. пособие) / Ю.П. Сурмин Н.В.Туленков. – К.: МАУП, 2004. – 608 с.

62.Фукуяма Ф. Доверие: социальные добродетели и путь к процветанию/ Френсис Фукуяма. – М.: АСТ. – 2006. – 326 с.

63.Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: [учебник] / Ф.И. Шарков. – М.: Изд. дом «Соц. отношения», Изд-во Перспектива, 2003. – 248 с.

64.Щербина В.В. Социальные теории организации: словарь / [автор-составитель В.В.Щербина]. – М.: ИНФРА-М. – 2000. – 264 с.

з масової комунікації та інформації

1. Бакулев Г.Массовая коммуникация: Западные теории и концепции. - М., 2005.

2. Войскобойников Я.С., Юрьев В.К. Журналист и информация. М., 1993.

3. Дмитриев Л.А. Искусство информации. М., 1996.

4. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми: наук.видання / Укл.: Петрів Т., Сафаров А., Сюмар В., Чекмишев О., – К.: Ніч лава, 2006. – 100 с.

5. Засоби масової інформації: Українське законодавство. – К.: IREX, 2004. – 367 с.

6. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.

7. Иванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики: навчальний посібник / За наук. ред. В.В.Різуна. – К.: Центр Вільної Преси, 2010. – 258 с. (http://www.aup.com.ua/uploads/TM_web.pdf)

8. Квіт С.М. Масові комунікації / Сергій Квіт. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 208 с.

9. Коновець О.Ф. Масова комунікація: теорії моделі технології: навч. посібник / О.Ф.Коновець. – К.: ЛГУ, 2009. – 266 с.

10.Москаленко А.З., Губерський Л.В., Иванов В.Ф., Вергун В.А. Масова комунікація: Підручник. – К.: Либідь, 1997. – 212 с.

11.Партико З.В. Теорія масової інформації та комунікації: навч. посібник / З.В.Партико. – Л.: Афіша, 2008. – 290 с.

12.Партико З.В. Теорія масової інформації: Навчальний посібник. – Львів, „Паїс”, 2007. – 122 с.

13.Різун В.В. Маса / Володимир Різун. – К.: ВПЦ “Київський університет”. 2003. – 118 с. (<http://journalib.univ.kiev.ua/Mass.pdf>)

14.Різун В.В. Теорія масової комунікації: підруч. для студ. галузі 0303 “журналістика та інформація” / Володимир Різун. – К.: Просвіта, 2008. – 260 с. (http://journalib.univ.kiev.ua/Teoriya_mas_com.pdf)

15.Шарков, Ф. И. Теория коммуникации (базовый курс) : учебник / Ф. И. Шарков. – М., 2004. С. 48—59.

16.Шишкина М.А. Паблік рилейшнз в системе социального управления : учебное пособие / СПб. : Изд-во Паллада-медиа, 2002. – 444 с.

17.Яковлев, И. П. Основы теории коммуникаций / И. П. Яковлев. – СПб., 2001.

з журналістикознавства

1. Акопов А.И. Методика типологического исследования периодических изданий. – Иркутск, 1985.

2. Багиров Э.Г. Основы телевизионной журналистики. – М., 1987.

3. Багмут А.Й., Бровченко Т.О., Борисюк І.В., Олійник Г.П. Національна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. – К., 1994.

4. Бебик В.М., Сидоренко О.І. Засоби масової інформації посткомуністичної України. – К., 1996.

5. Боярська З.І. Преса і формування правової культури. – К., 1991.

6. Бухарцев Р.Т. Творческий потенциал журналиста. – М., 1985.

7. Вартанов Г. Короткий довідник газетного працівника. – К., 1989.

8. Взаимодействие средств массовой информации, народа и институтов власти в процессе демократизации. – Минск, 1991.

9. Владимиров В. Комерційна журналістика як галузь інформаційного бізнесу. – Луганськ, 1995.
10. Ворошилов В.В. Журналістика. – СПб., 2000.
11. Горохов В.М. Слагаемые мастерства: Особенности журналистского творчества. – М., 1982.
12. Григора Д. Журналістика у термінах і виразах. – Львів, 1974.
13. Гуревич С.М. Газета: вчера, сегодня, завтра. Учебное пособие. – М., 2004.
14. Даниленко С.І. Журналістські методи інформаційного забезпечення зовнішньої політики держави. – К., 1997.
15. Декларація про державний суверенітет України. – К., 1990.
16. Заосрина Т., Федосова Н. Профессия – журналист. – К.: “Феникс”, 1999
17. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник 3-тє вид. — Львів., 2008.
18. Іванов В.Ф. Законодавство і журналістика. Становлення правової бази в Україні та світовий досвід. – К., 1997.
19. Іванов В.Ф., Мелещенко О.К. Сучасні комп'ютерні технології і засоби масової інформації: аспекти застосування. – К., 1998.
20. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці. – Львів, 1997.
21. Лубкович І. Соціологія і журналістика. – Львів, 1997.
22. Миронченко В.Я. Інформаційне радіомовлення України. – К., 1996.
23. Москаленко А.З. Вступ до журналістики : підручник. – К., 1997.

з історії української та зарубіжної журналістики

1. Бернштейн М.Д. Журнал «Основа» і український літературний процес кінця 50 – 60-х років XIX ст. – К., 1959.
2. Беспалова А. Г., Корнилов Е. А. и др. История мировой журналистики. – М., 2003.

3. Боровик М. Українсько-канадська преса та її значення для української меншини в Канаді. – Мюнхен, 1977.
4. Бочковський О.І., Сірополко С. Українська журналістика на тлі доби (історія, демократичний досвід, нові завдання). – Мюнхен, 1993.
5. Брацкі А. Polityka językowa Imperium rosyjskiego i ZSRR na ziemiach ukraińskich jako przykład manipulowania historią poprzez jej interpretację // Interpretacja historii – historia interpretacji, tom I, red. A. Chodubski, H. Dubrzyńska, M. Krawczyński i in., Gdańsk 2011, s. 179-194.
6. Брацкі А. Surżyk – historia i terażniejszość, Gdańsk 2009. – 273 с.
7. Вішка О. Преса української еміграції в Польщі (1920-1939 рр.) : Історико-бібліографічне дослідження. – Л., 2002.
8. Владимиров В.М. Історія української журналістики (1917-1997 роки): Навч. посібник. – Луганськ, 1998.
9. Гриценко О.М. Українська преса США і Канади (1991-1995 рр.). – К., 1997.
10. Гриценко О.М., Шкляр В.І. Преса і політика: проблеми, концепції, досвід. – К., 2000.
11. Гриценко О.М., Шкляр В.І. Преса і політика: проблеми, концепції, досвід. – К., 2000.
12. Гутковський В. Українська журналістика на західноукраїнських землях: державотворча функція, тематичні аспекти (1848-1919 рр.). Історико-політичний нарис. – Л., 2001.
13. Гутковський В. Українська журналістика Наддніпрянщини (II половина XIX ст. – 1920 р.): генезис, проблематика, державотворча функція. – Л., 2001.
14. Дмитрієнко М.Ф., Шелюх Т.М. Історична періодика на Україні в радянський час // Український історичний журнал. – 1971. – № 7. – С.127-134.

15. Дмитриев С.С. Источниковедение русской исторической журналистики: Постановка темы и проблематика // Источниковедение отечественной истории. – Вып.2. – М.: Наука,1976. – С.272-305.
16. Дмитриев С.С. Периодическая печать дореформенной России (1801 – 1860 гг.) // Источниковедение истории СССР XIX – начала XX вв. – М., 1970. – С.243–267.
17. Дмитрук В.Г. Нарис з історії української журналістики XIX ст. – Л., 1969.
18. Животко А. Історія української преси. – Мюнхен, 1989-1990.
19. Квіт С. Дмитро Донцов. Ідеологічний портрет. – К., 2000.
20. Киян О.І. Вклад журналу «Русский архив» в історіографію України // Український історичний журнал. – 1988. – № 10. – С.68-76.
21. Комаренко Н.В. Журнал «Літопис революції». Історіографічний нарис. – К., 1970.
22. Коновец О.Ф. Периодическая печать как источник историко-научных исследований (К проблеме реконструкции «образа науки») // Науковедение и информатика. – К.,1992. – Вып.37. – С.19-27.
23. Корбич Г. Журнал «Літературно-науковий вісник» львівського періоду (1898-1906). – К., 1999.
24. Крупський І.В. Національно-патріотична журналістика України (друга половина XIX – перша чверть XX ст.). – Львів, 1995.
25. Матяш І. «Найпотрібніший підручник для всіх архівних робітників» (Українська архівна періодика 20-30-х років) // Студії з архівної справи та документознавства. – 1996. – Т.1. – С.30-42.
26. Матяш І.Б. Українська архівна періодика 1920-1930-х рр.: історія, бібліографія, бібліометрія. – К., 1999.
27. Михайлин І.Л. Історія української журналістики. Підручник. – Кн.1: Період становлення: від журналістики в Україні до української журналістики. – Харків, 2000.

28. Палієнко М.Г. «Киевская старина» у громадському та науковому житті України (кінець XIX – початок XX ст.). – К.: Темпора, 2005.
29. Палієнко М.Г. Повернення із забуття: Портрет вченого, журналіста, видавця Володимира Науменка. – К., 1998.
30. Палієнко М.Г., Срібняк І.В. Історія зарубіжної та української журналістики: Методичний комплекс. – К.: НаУКМА, 2003.
31. Поліщук Я.О. Проблема текстового діалогу в польській журналістиці початку XX ст. // *Lamus: pismo kulturalno – artystyczne* (Gorzów Wielkopolski). – 2011. – Nr.1 (7). – S.34–41.
- Присяжний М.П. Преса української еміграції в Німеччині: Становлення, розвиток, тематична політика (1945-1953). – Л., 2000.
33. Розенберг В., Якушкин В. Русская печать и цензура в её прошлом и настоящем. – М., 1905.
34. Романюк М. М. Українська преса Північної Буковини 1918-1940 рр. – Л., 1996.
35. Романюк М. Українське пресознавство на порозі XXI століття. – Львів, 2000.
36. Савка М. Українська еміграційна преса у Чехословацькій Республіці (20-30-ті рр. XX ст.). Історико-бібліографічне дослідження. – Л., 2002.
37. Сакада Л. «Український історик»: генеза, тематика, постаті. – Нью-Йорк; Київ, 2003.
38. Сидоренко Н. Національно-духовне самоствердження. – К., 2000.
39. Сидоренко Н.М., Сидоренко О.І. Журналістська «планета Ді-Пі»: Українська преса у таборах військовополонених, переміщених осіб і біженців у Європі після II Світової війни (1945-1950). – К., 2000.
40. Срібняк І.В. Зарубіжні мас-медіа: виникнення, особливості функціонування, основні тенденції розвитку (XVII-XX ст.). Навч. посібник для студентів Могілянської школи журналістики. – К.: Науково-дослідний центр орієнталістики імені Омеляна Прицака НаУКМА. – 2011. – 152 с.

41. Срібняк І.В. Історія журналістики. Підручник для студентів факультетів журналістики вищих навчальних закладів України. – К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2013. – 528 с.

42. Сучасна жіноча преса в Україні. Показчик / Упоряд. А.М.Волобуєва, Н.М.Сидоренко. – К., 1998.

43. Українська преса поза межами України. Матеріали науково-теоретичної конференції 25-26 квітня 1996 р. – К., 1996.

44. Федченко П.М. Матеріали з історії української журналістики. – К., 1959. – Вип.1: Перша половина XIX ст.

45. Федченко П.М. Преса та її попередники. Історія зародження й основні закономірності розвитку. – К., 1969.

46. Шаповал Ю.Г. «Діло» (1880-1939 рр.): поступ української суспільної думки. – Львів, 1999. – 384 с. з журналістський фаху.

Джерела

1. «Киевская старина» (1882-1906): Систематичний показчик змісту журналу / Укл. М. Г. Палієнко. – К.: Темпора, 2005.

2. Видання Наукового товариства імені Шевченка 1945-1980-ті: Бібліографічний показчик / Відп. ред. П. С. Сохань. – К.,1990. – 40 с.

3. Гарвардські українознавчі студії: Показчик до томів I-XV (1977-1991) / Укл. К. Д. Тейлор, З. Борисюк / Науково-довідкові видання з історії України. – Вип.19. – К.,1992.

4. Майборода Р.В., Шандра В.С. Показчики змісту архівознавчих та археографічних видань // Український археографічний щорічник. – Вип. 1. – 1992. – С.418-436.

5. Матеріали з історії національної журналістики Східної України початку XX століття / Уклад. Н.М.Сидоренко, О.І.Сидоренко. – К., 1999.

6. Науковий часопис українознавства «Україна» (1907-1932): Показчик змісту. – К., 1993.

7. Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника / За ред. М.М.Романюка. – Львів, 1994-2002. – Вип.1-11.

8. Український історик. Журнал українського історичного товариства: Показчик змісту 1963-1992. – Нью-Йорк; Київ; Мюнхен, 1999.

9. Чтения в Историческом обществе Нестора-летописца (1879 – 1914): Библиографический справочник / Сост. М. П. Колесник. – К., 1989.

10. Штогрин Д. Каталог видань Української Академії наук, 1918-1930. – Чикаго, 1966.

з журналістського фаху

1. Андрунас Е.Ч. Информационная элита: коррупции и рынок новостей. – М.,1991.

2. Ануфриева Н.М., Зелинская Т.Н., Зелинская Н.Е. Социальная психологія. – К., 2000.

3. Багиров Э.Г.,Борецкий Р.А., Юровский А.Я., Основы телевизионной журналистики. М., 1987

4. Багмут А.Й., Бровченко Т.О., Борисюк І.В., Олійник Г.П. Національна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. – К., 1994.

5. Бакулев Г.Массовая коммуникация: Западные теории и концепции. - М., 2005.

6. Бебик В.М., Сидоренко О.І. Засоби масової інформації посткомуністичної України. – К., 1996.

7. Блэк С. Паблик рилейшнз / С. Блэк / пер. с англ. – М. : Сирин, 2003. – 202 с.

8. Боброва, И.И. Черный PR? Белый GR! Цветной IR: менеджмент информационной культуры / И.И. Боброва; В. Зимин. – М. : Вершина, 2006. – 464с.

9. Богомолова Н. Социальная психология массовой коммуникации. - М., 2008.

10. Богомолова Н.Н. Социальная психология печати, радио и ТВ. – М., 1991.
11. Бондарева О.Є. Віртуальна реальність як структурна модель сучасної драми: симулятивна міфологія і бриколажна гра. Стаття перша // Південний архів. Філологічні науки: Збірник наукових праць. Випуск XXXVI. – Херсон: Видавництво ХДУ, 2010. – С.10-17.
12. Бондарева О.Є. Телевізійний простір як персонаж художнього дискурсу // Синопис: текст, контекст, медіа : електронне фахове видання : [Електронний ресурс]. – К., 2013, № 3-4. – Режим доступу: <http://synopsis.kubg.edu.ua>
13. Бондарева О.Є. Драматургія Олександра Ірванця: постісторичний герой у віртуальному світі // Агора. Перспективи соціального розвитку регіонів. Випуск 7. – К.: Стилос, 2009. – С. 119-132.
14. Боярська З.І. Преса і формування правової культури. – К., 1991.
15. Брайант Дженнингз, Томпсон Сузан. Основы воздействия СМИ. – М.; С.-П.; К.: Издательский дом “Вильямс”, 2004.
16. Бугрим В.В., Мащенко І.Г. Телебачення прямого ефіру. К.: Либідь, 1992.
17. Ван Дейк Т.А. Структура новостей в прессе // Язык, познание, коммуникация. – М., 1989.
18. Вартанов Г. Короткий довідник газетного працівника. – К., 1989.
19. Васильева А.Н. Газетно-публицистический стиль речи. – М., 1982.
20. Васильева Л.А. Делаем новости. М.,2003
21. Васьків М.С. Особливості інтерактивного зв'язку Українського радіо 1920-х років зі слухачами (за статтею В. Поліщука) / Васьків М.С. // Регіональні ЗМІ: історія, сучасний стан та перспективи розвитку / відп. ред. В.М. Галич. – Т. II. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. – С.21-28.

22. Васьків М.С. Review and opinion of the west press on the pages of “Universal Journal” (1928-1929) / Mykola Vaskiv // English in Globalised World : зб. наук. праць (англ. м.). – Кам’янець-Подільський : ВПП «Апостроф», 2012. – С. 181.

23. Васьків М.С. Концепція інформаційного ланцюга як метод створення стереотипів у медіатекстах (за матеріалами газети «Post-Поступ») // Проблеми і проєкції сучасного мовного і літературного процесу : зб. наук. праць I Міжнародної студентської науково-практичної конференції. – Тирасполь : Б.В., 2012. – С. 161-165.

24. Вацлавик, П. Психология межличностной коммуникаций / П. Вацлавик, Дж. Бивин, Д. Джексон. – СПб., 2000.

25. Ващекин, Н. П. Информатизация общества как феномен культуры / Н. П. Ващекин // Информатика и культура. Новосибирск, 1990.

26. Верховская А.И. Письмо в редакцию и читатель. – М., 1972.

27. Взаимодействие средств массовой информации, народа и институтов власти в процессе демократизации. – Минск, 1991.

28. Віннікова Н.М. Оптимальне співвідношення візуальної та вербальної інформації у розважальних програмах // Дослідження молодих учених у контексті розвитку сучасної науки: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. – К.: Київськ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2011. – С.179-183.

29. Віннікова Н.М. Сучасна політична метафора в українській газетній комунікації // Літературний процес: методологія, імена, тенденції: зб. наук. праць. (філолог. науки): №3 / Редкол. Бондарева О.Є., Єременко О.В., Буніятова І.Р. [та ін.]. – К.: Київ. ун-т ім. Б.Грінченка, 2011. – С.26-30.

30. Владимиров В. Комерційна журналістика як галузь інформаційного бізнесу. – Луганськ, 1995.

31. Войскобойников Я.С., Юрьев В.К. Журналист и информация. М., 1993.

32. Войскунский, А. Е. Я говорю, мы говорим... Очерки о человеческом общении / А. Е. Войскунский. – М., 1990.

33. Ворошилов В.В. Журналистика. – СПб., 2000.
34. Ворошилов В.В. Журналистика: Учебник. – СПб., 1999.
35. Воскобойников Я.С., Юрьев В.К. Журналист и информация. Профессиональный опыт западной прессы. – М., 1993.
36. Голядкин Н.А. ТВ информация в США. М., 1995.
37. Горохов В. Основы журналистского мастерства. М., 1989.
38. Горохов В.М. Слагаемые мастерства: Особенности журналистского творчества. – М., 1982.
39. Гоян В.В. Візуально-вербальний контекст інформації. К., 1995.
40. Гоян В.В. Формування візуального мислення як один із сегментів професійної підготовки тележурналіста: сучасні тенденції і перспективи. К., 2000.
41. Грановская Р.М., Крижанская Ю.С. Творчество и преодоление стереотипов. СПб., 1994.
42. Гуревич С.М. Газета: вчера, сегодня, завтра. Учебное пособие. – М., 2004.
43. Давыдов И. Масс-медиа российского интернета. Основные тенденции развития и анализ текущей ситуации: Аналитический доклад. / <http://www.russ.ru/politics/20000928davydov.html>. 28.09.2000.
44. Даниленко С.І. Журналістські методи інформаційного забезпечення зовнішньої політики держави. – К., 1997.
45. Декларация про державний суверенітет України. – К., 1990.
46. Дмитриев Л.А. Искусство информации. М., 1996.
47. Доценко Е.Л. Психология манипуляции: феномены, механизмы и защита. М., 1996.
48. Єременко О.В. Міжродовий синкретизм в українській літературі ХХ ст. Монографія. – К. : Київ. ун-т ім. Б.Грінченка. – 2013. – 212 с.
49. Єременко О.В. Специфіка інформаційних характеристик поставання тексту // Науковий вісник Ізмаїльського державного

гуманітарного університету: Історичні науки. Філологічні науки: Збірник наукових праць. – Ізмаїл, 2011. – Вип. 31. – С. 84-89.

50. Єременко О.В. Художній образ в парадигмі полікультурної рецепції // Культурно-історична спадщина Польщі та України як чинник розвитку полікультурної освіти: зб. наук. праць / за ред. Василя Кременя, Тадеуша Левовицького, Світлани Сисоєвої. – Хмельницький: ПП Заколотний М.І., 2011. – С. 371-379.

51. Журналист в поисках информации. – М., 2000.

52. Журналістський фах: газетно-журнальне виробництво : навчальний посібник / Т. О. Приступенко, Р. В. Радчик, М. К. Василенко та ін. ; за ред. В. В. Різуна.– К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2010. – 287 с.

53. Заосрина Т., Федосова Н. Профессия – журналист. – К.: “Феникс”, 1999

54. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми: наук.видання / Укл.: Петрів Т., Сафаров А., Сюмар В., Чекмишев О., – К.: Ніч лава, 2006. – 100 с.

55. Засоби масової інформації: Українське законодавство. – К.: IREX, 2004. – 367 с.

56. Засорина Т., Федосова Н. Профессия – журналист. – Ростов н/Д., 1999.

57. Зверинцев, А. Б. Коммуникационный менеджмент: рабочая книга менеджера PR / А. Б. Зверинцев. – СПб., 1997. Гл. 2, 3, 8.

58. Здоровега В.Й. Вступ до журналістики. – Львів, 1998.

59. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.

60. Землякова Т.А. Жіночий текст і жіночий псевдонім: гендерний аспект // Наукові записки інституту журналістики. – 2010. – Том 40. – С. 234-237.

61. Землякова Т.А. Контент та система жанрів публіцистичного тексту в аспекті кореляції гендеру // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені І. Огієнка. – 2011. – Вип. 18.- С. 191-194. 3. Землякова Т.А. Гендер як явище у медіадискурсі // Наукові записки інституту журналістики. – 2012. – Том 47. – С. 89-93.
62. Землянова, Л. М. Зарубежная коммуникативистика в преддверии информационного общества: толковый словарь терминов и концепций / Л. М. Землянова. – М., 1999.
63. Землянова, Л. М. Современная американская коммуникативистика: теоретические концепции, проблемы, прогнозы / Л. М. Землянова. – М., 1995.
64. Зернецька О.В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини: Монографія / Науковий редактор Білорус О.Г. К.: Освіта, 1999.
65. Иванов В. Аспекты массовой коммуникации. - К., 2009. Ч.1-2.
66. Искусство разговаривать и получать информацию: хрестоматия. М., 1993.
67. Иванов В. В. Техніка оформлення газети : курс лекцій / В. В. Иванов. – К., 2000
68. Иванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики: Навчальний посібник / За наук. ред. В.В.Різуна. – К.: Центр Вільної Преси, 2010. – 258 с. (http://www.aup.com.ua/uploads/ТМ_web.pdf)
69. Иванов В.Ф. Законодавство і журналістика. Становлення правової бази в Україні та світовий досвід. – К., 1997.
70. Иванов В.Ф., Мелешенко О.К. Сучасні комп'ютерні технології і засоби масової інформації: аспекти застосування. – К., 1998.
71. Калиберда Е.Г. Связи с общественностью: вводный курс : учебное пособие / Е.Г. Калиберда. - М. : Логос, 2003.
72. Капелюшний А. О. Редагування в засобах масової інформації / А. О. Капелюшний. – Львів, 2009.

73. Карась М.А. Журналістський фах: організація творчо-виробничого процесу: Навч. посібник - К.: видавництво Інституту журналістики, 2009. – 101 с.
74. Кашкин, В. Б. Введение в теорию коммуникации: учеб. пособие / В. Б. Кашкин. – Воронеж, 2000.
75. Квіт С.М. Масові комунікації. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 208 с.
76. Коган, В. З., Человек: информация, потребность, деятельность / В. З. Коган, А. А. Уханов. – Томск, 1991.
77. Коммуникация: теория, методы исследования, технологии: учеб. пособие. Минск, 2004.
78. Коновець О. Теорія масової комунікації. - К., 2009.
79. Коновець О.Ф. Масова комунікація: теорії моделі технології: Навч. посібник. – К.: ЛГУ, 2009. – 266 с.
80. Коппервуд Р., Нельсон Р.П. Как преподносить новости. М., 1998.
81. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці. – Львів, 1997.
82. Кузнецова О.Д. Основи масової комунікації. – Львів, 1997.
83. Лалл Джеймс. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід. – К.: “Вид-во “К.І.С””, 2002. – 264 с.
84. Ламбет Эдмонт Б. Приверженность журналистскому долгу. – М., 1998.
85. Лебон Г. Психология народов и масс. – М., 1987.
86. Лизанчук В.В., Кузнецова О.Д. Методи збирання й фіксації. – Львів, 1996.
87. Личность. Общение. Групповые процессы. М., 1991.
88. Лотман Ю. М. Семиосфера: Культура и взрыв. Внутри мыслящих миров: Статьи. Исследования. Заметки. – СПб.: «Искусство – СПб», 2000.
89. Лубкович І. Соціологія і журналістика. – Львів, 1997.
90. Масова комунікація: Підручник / А. З. Москаленко, Л. В. Губернський, В. Ф. Іванов, В. А. Вергун. – К.: Либідь, 1997. – 216 с.

91. Машченко І.Г. Телебачення України. Том перший. К., 1998.
92. Мелещенко О.К. Сенсація в газеті // Журналістика. Преса, телебачення, радіо. – К., 1993. – Вин. 25. – С. 144-145.
93. Мильчин А.Э. Методика редакування текста. – М., 1980.
94. Миронченко В.Я. Інформаційне радіомовлення України. – К., 1996.
95. Міжнародна журналістика – 2002 / За ред. В.В. Різуна. – К., 2002.
96. Москаленко А.З. Вступ до журналістики : підручник. – К., 1997.
97. Москаленко А.З. Теорія журналістики: Підручник. – К.: Експрес-об'ява, 2002. – 334 с.
98. Москаленко А.З., Губерський Л.В., Іванов В.Ф. Основи масово-інформаційної діяльності. – Київ, 1999.
99. Москаленко А.З., Губерський Л.В., Іванов В.Ф., Вергун В.А. Масова комунікація: Підручник. – К.: Либідь, 1997. – 212 с.
100. Музыкант В.Л. Заголовок в газеті. – М., 1992.
101. Основи творческой деятельности жу журналиста. – Спб., 2000.
102. Основы творческой деятельности журналиста. Ред.-сост. С.Г.Корконосенко. Спб.,2000.
103. Основы теории коммуникации: учебник / под ред. проф. М. А. Василица. М., 2005.
104. От Я к Другому: Сб. пер. по проблема интерсубъективности, коммуникации, диалога. Минск, 1997.
105. Партико З.В. Теорія масової інформації та комунікації: навч. посібник. — Л.: Афіша, 2008. – 290 с.
106. Пашенцев Е.Н. PR от бизнеса до политики / Е.Н. Пашенцев. – 3-е изд., испр. и доп. – М. : Издательство "Финпресс", 2002. –368 с.
107. Перов, В. Ю. Стратегии философского осмысления социального общения / В. Ю. Перов // Коммуникация и образование: сб. статей под ред. С. И. Дудника. Спб., 2004. С. 9—32.

108. Пізнюк Л.В. Зв'язки з громадськістю: Навчальний посібник для дистанційного навчання. — К.: Ун-т «Україна», 2009. — 134 с.
109. Почепцов Г. Паблік рилейшнз для професіоналов / Г. Почепцов. - М.: Рефм-бук, К. : Ваклер. – 2001. – 624 с.
110. Почепцов, Г. Г. Теория коммуникации / Г. Г. Почепцов – М.-К., 2001.
111. Пригожин, А. И. Современная социология организаций: учебник / А. И. Пригожин. – М., 1995.
112. Приступенко Т.О. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації / Т.О. Приступенко. – Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. – К., 2004. – 376 с.
113. Про інформаційні агентства. – Закон України від 28.02.1995 № 74/95-ВР // zakon.rada.gov.ua
114. Прохоров Е.П. Введение в теорию журналистики. М., 2002.
115. Публицистика и информация в современном обществе / Сб. статей под ред. Солганика Г.Я. М., 2000.
116. Путівник ретельного журналіста. – К., 2007. – 174 с.
117. Різун В.В. Маси. – К.: ВПЦ “Київський університет”. 2003. – 118 с. (<http://journalib.univ.kiev.ua/Mass.pdf>)
118. Різун В.В. Теорія масової комунікації: підруч. для студ. галузі 0303 “журналістика та інформація”. – К.: Просвіта, 2008. – 260 с. (http://journalib.univ.kiev.ua/Teoriya_mas_com.pdf)
119. Різун В. Теорія масової комунікації. - К., 2008.
120. Рэндалл Д. Универсальный журналист. СПб., 1999.
121. Сапунов, Б. М. Философские проблемы массовой информации и телерадиокоммуникации / Б. М. Сапунов. – М., 1998.
122. Сидорская, И. В. Барьеры и фильтры в коммуникационных процессах / И. В. Сидорская // Сродкі масавай інфармацыі Беларусі ў

демакратычным працэсе: матэрыялы Міжнароднай навук. канферэнцыі. Минск, 2001. С. 79—80.

123. Сидорская, И. В. Введение в теорию информации и коммуникации: пособие для студентов факультета журналистики / И. В. Сидорская. – Минск, 2000.

124. Сучасна агенцій на журналістика. Довідкове видання для студентів Інституту, факультетів, відділень та кафедр журналістикаі. (За загальною редакцією В.В.Різуна) К: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2010

125. Сучасна українська журналістика: поняттєвий апарат / За ред. А.З. Москаленка. – К., 1997.

126. Тертычный А. А. Аналитическая журналистика. – М., 1998.

127. Тертычный А.А. Аналитический инструментарий журналиста// Деловая пресса России: настоящее и будущее. – М., 1999.

128. Тертычный А.А. Жанры периодической печати. – М., 2000.

129. Тертычный А.А. Журналистское расследование. – М., 2000.

130. Українське законодавство: засоби масової інформації / Підготовлено Програмою правового захисту та освіти ЗМІ IREX У-Медіа. – К., 2004. – 368 с.

131. Фурс, В. В. История наук об информации и коммуникации: учеб. пособие / В. В. Фурс. – Минск, 2001.

132. Хабермас, Ю. Моральное сознание и коммуникативное действие / Ю. Хабермас. – СПб., 2000.

133. Хавкіна Л.М. Функціонування традиційних образів і сюжетів у сучасному українському рекламному міфі // Verba magistri. – Х., 2009.

134. Хавкіна Л.М. Реклама і міф: генетичні зв'язки та аспекти взаємодії // Наук. зап. Ін-ту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка. – 2009.

135. Хавкіна Л.М. Сучасний український рекламний міф [Текст] : [монографія] / Любов 4. Хавкіна ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - Х. : Харк. іст.-філософ. т-во, 2010. - 352 с.
136. Халер М. Пошук і збір інформації. – К.: Арт-Аз, 2006. – 180 с.
137. Харрис Р. Психология массовых коммуникаций. – М., 2002.
138. Хомінський С. Й. Екорелігійні публікації на сторінках преси: пропозиції щодо вдосконалення / Хомінський С. Й. // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка : Філологічні науки. – Кам'янець-Подільський, 2009. – Вип. 17. – С. 62–66.
139. Хомінський С. Й. Тематичне розмаїття публікацій преси з висвітлення синтезу релігії та екології / С. Й. Хомінський // Наукові записки Інституту журналістики. – К., 2009. – Т. 30. – С. 131–135.
140. Хомінський С. Й. Природоохоронна проблематика на сторінках фахового релігієзнавчого журналу „Людина і світ” / С. Й. Хомінський // Інформаційне суспільство. – К., 2009. – Вип. 7. – С. 41–44.
141. Хомінський С. Й. Висвітлення у публікаціях преси синтезу екології та джайнізму / С. Й. Хомінський // Діалог. Медіа-студії : зб. наук. пр. / за заг. ред. О. В. Александрова. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2009. – С. 32–40.
142. Хомінський С. Й. Висвітлення синтезу екології та ісламу на сторінках преси / Сергій Хомінський // Творчі та організаційні особливості функціонування сучасного медійного простору : зб. наук. пр. / Національний університет „Києво-Могилянська академія”, Галицький інститут імені В'ячеслава Чорновола. – Тернопіль ; Львів : ЛА „Піраміда”, 2009. – Т. 1. – С. 271–275.
143. Чамара В.Ф. Зародження та розвиток агенційної журналістики в Україні // Сучасна агенційна журналістика : довідкове видання для студентів Інституту, факультетів та кафедр журналістики/ за заг. Ред. В.Різуна. – К.:І-т журналістики КНУ імені Т.Шевченка., 2010. – 148 с.

144. Чекмишев О.В. Основи професіональної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики: Підручник-практикум. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2004. – 130 с.

145. Чертов, Л. Ф. Знаковость: опыт теоретического синтеза идей о знаковом способе информационной связи / Л. Ф. Чертов. – СПб., 1993. С. 210—225.

146. Чумиков, А.Н. Связи с общественностью : учебное пособие / А.Н. Чумиков. – 3-е изд. –М.: Дело, 2001. – 296 с.